

## Posudek na diplomovou práci

**Diplomant:** Romana Mizerová  
**Název práce:** Podmínky vzniku odpovědnosti za škodu podle obchodního zákoníku

---

Diplomantka předložila k posouzení diplomovou práci věnovanou stále aktuální problematice odpovědnosti za škodu podle obchodního zákoníku. Diplomantka se však ve své práci věnuje v úvodu i odpovědnosti za škodu obecně a rozdílům v úpravě odpovědnosti za škodu podle obchodního a podle občanského zákoníku v závěru práce. Těžiště diplomové práce pak spočívá v podrobném rozboru podmínek vzniku odpovědnosti za škodu podle obchodního zákoníku. Návazně se diplomantka zabývá problematikou odpovědnosti za třetí osobu, odpovědnosti více osob a spoluodpovědnosti poškozeného, jakož i vybranými případy zvláštní odpovědnosti za škodu v obchodním zákoníku.

Pokud jde o formální stránku předložená diplomová práce v zásadě splňuje požadavky kladené na práce tohoto typu. Diplomová práce, v rozsahu 52 stran textu, je psána vcelku výstižným a čtivým způsobem. Seznam literatury, sestávající výhradně z českých titulů, je dostatečně reprezentativní. Bylo by však nepochybně ku prospěchu věci, kdyby se diplomantka pokusila dohledat odpovídající zahraniční literaturu, a to zejména z hlediska obecného pojednání o odpovědnosti za škodu. Diplomantka pracuje s použitou odbornou literaturou povětšinou způsobem ve vědecké práci obvyklým. Výtku bych však vnesla k práci se soudní judikaturou, kde diplomantka sice uvádí číslo jednací příslušného rozhodnutí, neuvádí však zdroj, kde příslušný judikát nalezla (v závěru práce dokonce vyjmenovává použitá soudní rozhodnutí bez rozlišení jakého soudu jednotlivá rozhodnutí jsou). Dále, v některých případech sice odkazuje na názor vyslovený v odborné literatuře uvedením příslušného čísla časopisu a stránky, neuvádí však autora a název článku (např. str. 20). Diplomantka mohla rovněž věnovat větší pozornost odstranění gramatických chyb (např. na str. 15, 18, 20, 23, 27, 39, 42 či 54).

Po obsahové stránce, lze pozitivně hodnotit, že se diplomantka neomezuje na sumarizaci názorů prezentovaných v odborné literatuře a v řadě případů se snaží zaujmout vlastní stanovisko k jednotlivým otázkách, které v souvislosti s právní úpravou odpovědnosti za škodu vyvstávají. To však neznamená, že by se diplomantka nedopustila dílčích nepřesností či chyb. Diplomantka např. na str. 14 ne zcela přesně cituje ust. § 377 ObchZ. Nepřesné je i

tvrzení na str. 11, kde se uvádí, že obchodní právo pro rozsah náhrady ušlého zisku stanoví jisté mantinely s tím, že nelze požadovat náhradu ušlého zisku, který nemohl odpovědný subjekt v době vzniku závazkového vztahu předvídat. To však neplatí pouze pro ušlý zisk, nýbrž i pro skutečnou škodu, což již z textu diplomové práce nevyplývá. Nekorektně diplomantka na str. 16 hovoří o „náležitostech“ okolností vylučujících odpovědnost. Na str. 45 a str. 49 dokonce mluví o okolnostech vylučujících „protiprávnost“ ve vztahu k ust. § 374 ObchZ. Přesnější mohla být diplomantka ohledně možnosti hrazení nemajetkové újmy na str. 19, kde uvádí, že v takovém případě se jedná o „jisté zadostiučinění, satisfakci, ...“ a použít zákonem zavedený termín. Není také příliš vhodné hovořit o „trestu“ v souvislosti s případným nepřiznáním náhrady ušlého zisku poškozenému (str. 21), neboť jde o termín trestního práva s definovaným obsahem. Za nadbytečné, s ohledem na téma diplomové práce, je vymezení některých smluvních typů, např. smlouva komisionářská na str. 43, zde se navíc nesprávně hovoří pouze o „přechodu“ movitých věcí na třetí osobu. Pokud diplomantka uvádí, že úprava přepravních řádů v některých ustanoveních zužuje dopravcovu odpovědnost, pak by měla uvést konkrétní příklad. V některých případech části textu diplomové práce nejsou logicky konsistentní, např. na str. 12, kde se uvádí: „Přestože je úprava odpovědnosti za škodu v obchodním zákoníku považována za úpravu komplexní, použití obecné úpravy obsažené v občanském zákoníku nevylučuje“, nebo na str. 55, kde diplomantka zmiňuje, že dle návrhu nového občanského zákoníku by vůči slabší straně nemělo být vůbec možné předem platně omezit nebo vyloučit povinnost hradit škodu, a o něco níže dává de lege ferenda ke zvážení možnost vyloučit sjednání limitace náhrady škody ve smlouvách adhezních. Diplomantka nevysvětlila dostatečně úpravu obsaženou v ust. § 261 odst. 6 ObchZ (str. 49).

Přes výše uvedené formální nedostatky a větší výskyt drobnějších věcných chyb lze ještě konstatovat, že diplomantka zpracovala diplomovou práci splňující požadavky na tento typ prací kladené. Diplomovou práci proto doporučuji k ústní obhajobě. Pro účely ústní obhajoby by se diplomantka měla zaměřit na otázky předvídatelnosti jako podmínky vzniku odpovědnosti za škodu a vztahu předvídatelnosti a zavinění. Bližší vysvětlení by rovněž vyžadovalo, proč diplomantka má za to, že samotné uskutečnění neoprávněného podnikání, je „porušením povinnosti stanovené obchodním zákoníkem“ (str. 37).

V Praze dne 25. září 2007

---

JUDr. Zuzana Slováková, Ph.D.  
oponentka diplomové práce